

[Nøhr.]

faldes for Tilflyttere, naar det er Valgretsgrundlag for de fastboende, men det siger sig selv, at Fastsættelse af ganske de samme Skattebetalingskrav for fastboende og for Tilflyttere vilde gøre Valgretsmulighederne illusoriske for et stort Tal af Tilflytterne. Den Maade, hvorpaa dette Skattebetalings-spørgsmaal er løst ved Indenrigsministerens Ændringsforslag, er imidlertid baade sagligt forsvarlig og let at praktisere i Kommunerne, idet man praktisk talt deler Tilflytterne i to Grupper, saaledes at den ene Gruppe, de først tilflyttede, i Stedet for det forudgaaende Skatteaar skal betale en Del af Skatten i Valgaaet til Tilflytterkommunen, medens den anden Gruppe, de senere tilflyttede, skal have betalt deres Skat i den Kommune, hvor de er sat til Skat i Januar Kvartal i Skatteaaet forud for Valgaaet. Det er ikke vanskeligt i Kommunerne at arbejde med disse Regler, i alt Fald tror jeg, at der her er fundet den mest overskuelige Form for en Forening af Skattebetalingskravets Opretholdelse med Opholdskravets Lempelse.

Af andre Ændringer skal jeg nævne Forslaget om, at Bestemmelsen om Valgretsfortabelse, hvis nogen har faaet eftergivet mere end $\frac{1}{3}$ af deres Skat, udgaar. Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen gjorde nogle Bemærkninger herom, som jeg imidlertid paa ingen Maade kan godkende. Begrundelsen for Ændringen er, at hvis en Kommunalbestyrelse har fundet tvingende Aarsag til at eftergive en Skatteyder hans Skat inden for Lovens Grænser, som jo i øvrigt opretholdes, altsaa til at eftergive indtil Halvdelen eller i Undtagelsestilfælde indtil de $\frac{2}{3}$, saa er der hverken Logik eller overhovedet sund Fornuft i, at dette skal føre til Tab af Valgretten. Er de særlige Forhold for en vis Eftergivelse af Skatten til Stede, det vil sige ulykkelige Forhold, som vedkommende selv som Regel er uskyldig i, saa bør der ikke til disse ulykkelige Forhold føjes den Tort, at Valgretten fortabes. Men naturligvis maa der ogsaa paa dette Omraade være Plan i Administrationen, og da det kun efter det tidligere omtalte Ændringsforslag drejer sig om Skatten forud for Valgaaet, altsaa forholdsvis gammel Skat, saa er det kun et rimeligt Krav, at Andragendet om Eftergivelse skal være indgivet inden Oktober i Valgaaet. Det er hermed sagt, at Eftergivelse ikke er et Spørgsmaal, der har aktuel Forbindelse med Valget.

Endelig tiltræder mit Parti gerne Ændringsforslagene om at fritage Kommunerne

for Arbejdet med Udarbejdelsen af Tillægsvalglisten, som der kun undtagelsesvis kan blive Brug for, samt om at give Lejlighed til at indføre samme Bogstavbetegnelse i alle Landets Kommuner for Partierne, naar de ønsker det.

Jeg anbefaler Tinget at stemme for de Ændringsforslag, der er stillet af Indenrigsministeren med Tilslutning af Flertallet, som jeg har omtalt. Gennemførelsen af Lovforslaget med disse Ændringer vil betyde, at vi faar en god demokratisk Valglov for Kommunerne. Mit Parti er særdeles godt tilfreds med Ændringerne, og naar det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen lod falde en Bemærkning om, at mit Partis Indflydelse vist ikke havde været stor, skal jeg dertil svare, at hele dette Spørgsmaal om mit Partis Indflydelse skal vi nok klare selv. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem har ret mange Forudsætninger for at kunne give noget værdifuldt Bidrag til Belysning af denne Sag.

Om Mindretallets særlige Ændringsforslag skal jeg kun sige, at jeg vil fraraade dem alle. Kravet om, at Ejendomsskatterne skulde have en Undtagelsesstilling med Hensyn til Valgretten, vilde efter min Mening føre til ganske urimelige Forhold. Venstre og Konservative anfører, at Ejendomsskatterne paalægges uden Hensyn til den enkelte Ejendomsbesidders Indtægtsforhold. Ja, men de paalægges ikke uden Hensyn til, hvad Kommunalbestyrelsen har fundet det rimeligt at paalægge de faste Ejendomme i Kommunen som Helhed; de er netop paa-lignet ud fra en Overvejelse af, hvorledes det vilde være rimeligt i Kommunen at tilvejebringe den nødvendige Dækning, naar alle Forhold tages i Betragtning. Mange større Ejendomsbesiddere i Landkommunerne Landet over betaler ingen eller kun en meget lille Indkomstskat til Kommunen, til Trods for at de i adskillige Tilfælde er i Besiddelse af betydelig Formue. Det er en af Grundene til, at man rundt omkring i Kommunerne ser alle Partier, Venstre og Konservative ogsaa, enes om, at man bør tage en væsentlig Part af Kommunens nødvendige Dækning ind som Ejendomsskatter. Saa kan man virkelig ikke bag-efter fritage Ejendomsskatterne fra den almindelige Regel om Skattebetaling som Valgretsbetegnelse.

Jeg vil føje til, at jeg er overbevist om, at Venstre og de Konservative tager fejl, hvis de mener med deres Ændringer at imødekomme et Ønske fra deres Partifæller ude i Kommunalbestyrelserne. Utvivlsomt vil mange af Venstres Sogneraad